Написав ШЛВ
Вівторок, 11 березня 2014, 01:41

Я спитала у Бога:
-Де дорога в життя,
де життя без тривоги,
де спасіння,буття,
де щасливії будні,
де той мир та спокой?
-Чом страждають всі люди,
де той мир та любов?
Я спитала у Бога:
-Чом дорога моя
у терні та тривогах;
біль,гіркоти-спокута моя.
Я спитала у Бога:
-Чом нелегкий той шлях,
чом у серці і в тілі
вся дорога в синцях,
чом ті рани тяжкії
так постійно болять?
Я спитала у Бога
та й почула Його:
-Доню,доню,дорога,
що до серця Мого
через біль та тривоги,
бо із серця твого
хочу вийнять той спокій,
те бездушшя,той гнів,
за безвинних спокута,
за відчудження їх.
Хочу Я в твому серці
ту любов віднайти,
щоб ,як ближнім прийдеться,
все відчула і ти,
бо той біль ти, пройшовши,
все відчула сама
і тому буде шкода
кого поряд нема,
і тому буде шкода,
як закінчиться хліб
і по нього до тебе
якийсь бідний забрів,
і тому буде шкода
хворих,бідних,простих,
то тому в свому серці
це відчула і ти...
Це спокута зоветься,
що за інших в гріхах

в твому серці береться
біль,любов і печаль...
СЛАВА БОГУ!